

എന്റെ ഭാഷ

മിണ്ടിത്തുടങ്ങാൻ ശാമിയ്ക്കുന്ന പിണ്ണിളം—

ചുണ്ടിനേലമിണ്ടപ്പാലോടൊപ്പം

അമരയന്നുള്ള രണ്ടകഷ്യമല്ലയോ

സമേളിച്ചിടുന്നതൊന്നാമതായ്?

മറ്റുള്ള വേഷകൾ കേവലം ധാത്രിമാർ!

മർത്തൃനു പെറ്റു തന്നോഷ്ഠാൻ

മാതാവിൻ വാസ്തവ്യദുർഘ്യം നുകർന്നാലേ

ചെപ്പതങ്ങൾ പുരുഷ്ണവളർച്ച നേട്ടു.

അമരതാൻതനേ പകർന്നുതരുംവോഴു

നമ്മൾക്കുമുതുമുതായ്തേതാനു!

എതൊരു വേദവുമേതൊരു ശാസ്ത്രവു—

മേതൊരു കാവ്യവുമേതൊരാൾക്കും

ഹൃതികൾപുതിയേനമക്കിൽ സ്വാംഖ്യതൻ

വക്തവ്യതിൽ നിന്നുതാൻ കേൾക്കവേണും

ഹൃദ്യം സ്വാംഖ്യതൻ ശീകരമോരോന്നു—

മുർത്തേതനായ്ചേരുന്നു ചിത്തതാരിൽ;

അനുബിന്നുകളോ, തൻബഹിർലാഗമേ

മിന്നിച്ചുനിൽക്കുന്ന തുമുത്തുകൾ.

വള്ളുതേതാൾ നാരാധാരമേനോൻ
(സഹഗിത്യമണ്ണജരി)

പാംപൈവർത്തനങ്ങൾ

പുതിയ വാക്കുകൾ പറിക്കാം.
യാത്രി, മർത്ത്യൻ, രൂഗ്രഭം, ഹൃതം, വക്തം, ചിത്തം, ശീകരം

പര്യായം എഴുതുക.

അമ, മനുഷ്യൻ, പാൻ

വിപരീതപദം എഴുതുക.

സംഭാഷിഷ്ടം X

ബഹിരിഭാഗം X

ശമം X

പുർണ്ണം X

പുതിപ്പിക്കുക.

മാതൃക:	വേദവ്യും	ശാസ്ത്രവ്യും
--------	----------	--------------

കായും	.....
-------	-------

പാലും	.....
-------	-------

കടലും	.....
-------	-------

വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക.

സമേളനം, ഹൃതിൽപ്പതിയുക.

ബഹുവചനം എഴുതുക.

മാതാവ്, പിതാവ്, പെപതൻ, മനുഷ്യൻ, ധാത്രി

പകരം പദം പാംഭാഗത്തുന്നിന് കണ്ണഭത്തുക.

സ്വന്തം അമ, മനതാർ, മനസ്സിൽ പതിയുക

ഉത്തരം കണ്ണഭത്തി എഴുതുക.

1. അമയും സ്വന്തം ഭാഷയും തമിലുള്ള ഐക്ക്യം എങ്ങനെ എഴുതാം?

2. മാതൃഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യമെന്ത്?

താളത്തിൽ ചെണ്ടിനോക്കാം.

“എത്ര സുന്ദരമെത്ര സുന്ദര—

മെന്തേ മലയാളം

മുത്തു പവിഴങ്ങശ്രീ കൊരുതെത്താരു—

പൊന്മുന്മുന്മുപോലെ!

മണ്ണിൽവിണ്ണു കുരുത്തു നെന്മണി—

പിത്തുമുളപൊടി